

som udelukkende tager Sigte paa de Situationer paa Arbejdsmarkedet, der maatte opstaa som Følge af mulig indtrædende Kriser. Det Afsnit III, som man gennem det foreliggende Lovforslag vil foretage meget indgribende Ændringer i under Paaskud af, at Krisen nødvendiggør det, tager netop Sigte paa en Krisetilstand og en Situation som den, vi nu er midt i. Baade i Bemærkningerne til Lovforslaget, i den højtærede Ministers Fremsettelsestale og i den Tale, som nu blev holdt af den ærede socialdemokratiske Ordfører, søger man da ogsaa forgæves nogen Begrundelse for Lovforslagets Fremkomst. Thi Redegørelser for, hvorledes Forholdene har ligget og ligger paa dette Omraade i andre Lande, i Tyskland, Sverige o. s. v., hvor man aldeles ikke har en Arbejdsløshedslovgivning, der i Omfang og Vægt overhovedet minder om den Lovgivning, vi har her i Landet, er selvsagt ikke nogen Begrundelse for at skride til Forslag af den Karakter som det, der her foreligger. Jeg maa da ogsaa finde, at det er et højt ejendommeligt, et højt mærkværdigt Tidspunkt, den højtærede Minister har valgt til at fremsætte dette Forslag for Rigsdagen. Vi ved, at den højtærede Minister for ganske nylig har beskæftiget sig med en Julegave til de arbejdsløse. Den højtærede Minister er jo i det heldige Tilfælde, at Arbejdsløshedslovens § 31, Stk. 6, i Virkeligheden muliggør det for den højtærede Minister administrativt at tage Beslutning om at yde en saadan Gave. Den højtærede Minister gik jo, hvad der ogsaa var ganske rimeligt, til den Afdeling af Nævnet, det saakaldte C-Nævn, som har med dette Spørgsmaal at gøre, og den højtærede Minister sikrede sig i det hele taget ogsaa overfor Rigsdagen Tilslutning til, at en saadan Ydelse blev givet, at man med andre Ord løftede Understøttelsen op til den Maksimalhøjde, som den i Henhold til § 31, Stk. 6, i det hele taget kunde faa. Og samtidig dermed accepterede den højtærede Minister den Opfattelse, som havde fundet sit Udtryk fra mere end een Side, men da først og fremmest fra Nævnets Side, at der hermed overhovedet ikke var skabt noget som helst Præcedens, at der med andre Ord fra Nævnets Side i dets Tiltræden til den højtærede Ministers Forslag ikke laa og ikke maatte lægges noget som helst Tilsagn om, at man, naar de 14 Dage var forløbet, vilde gaa videre i denne Sag.

Umiddelbart efter, at den højtærede Minister havde modtaget denne Meddelelse fra Nævnet og havde accepteret den, tog den højtærede Minister fat paa at udarbejde

det Lovforslag, som nu ligger for os, og den højtærede Minister kommer nu med det ganske faa Dage, før Rigsdagen skal tage Juleferie, formentlig i det ganske forfængelige Haab — derom kan jeg forsikre ham —, at det skulde være muligt at skride til indgribende Ændringer i Arbejdsløshedslovgivningen som dem, den højtærede Minister her stiller Forslag om, i Løbet af ganske faa Dage ved en Gennemgangen af dette Lovforslag, som hverken giver Tid til de Overvejelser, der er fornødne, eller til de Under søgelser, paa hvilke en saadan Revision i hvert Fald, hvis den overhovedet bør foretages, selvfølgelig maa hvile.

Man søger forgæves i Bemærkningerne, i den højtærede Ministers Tale, i den Ordførertale, som vi lige nu har hørt, Oplysning om Nævnets Stilling til dette Spørgsmaal. Vi har ved Lovgivning, tiltraadt ogsaa fra socialdemokratisk Side, skabt en Institution, delt i Afdelinger, hvori Erhvervene, Fagforeningerne og Rigsdagen er repræsenteret, en Institution, som har faaet en betydningsfuld Indflydelse paa Forvaltningen af Arbejdsløshedslovgivningen, og som skal høres i en hel Række Spørgsmaal angaaende denne Lovgivnings Forvaltning. Hvad vilde da være naturligere, hvad vilde være selvfølgeligere, end om den højtærede Minister og det høje Ministerium, som har udarbejdet dette Lovforslag, havde henvendt sig dér, hvor den virkelige Sagkundskab med Hensyn til Forvaltningen af hele denne Sag findes, for at faa Rede paa, hvorledes man dér saa paa de Problemer, som man fra Ministeriets Side ønskede at rejse i denne Sag? Men jeg søger forgæves efter Oplysninger om Nævnets Stilling. Forvaltningen af Arbejdsløshedslovgivningen koncentrerer jo til syvende og sidst i Arbejdsdirektoratet, og jeg er uvidende om, hvorvidt dette Lovforslag er udarbejdet ved Arbejdsdirektoratet, ved et Samarbejde mellem Arbejdsdirektoratet og den højtærede Minister. Det er muligt, at det er Tilfældet, men det fremgaar i hvert Fald aldeles ikke hverken af Lovforslaget eller Bemærkningerne dertil eller af nogen af de Taler, der fra ministeriel og socialdemokratisk Side er holdt i Anledning af dette Lovforslag.

Jeg maa da spørge den højtærede Minister, om han har hørt Nævnet, og da først og fremmest Nævnets Afdeling C, om dette Lovforslag, inden det er fremsat? Thi hvis den højtærede Minister ikke har det, forekommer det mig rigtignok, at han har set bort fra og tilsidesat den Sagkundskab, som ved lovlig skabt Institution er